

CARTEA COMPLETA

Să deschidem Bibliile la Isaia 53.4-9:

„Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

Dar El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănila Lui suntem tămăduiți.

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

El a fost luat prin apăsare și judecată, dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?”

(În limba engleză, acest verset a fost tradus: „El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine Îi va face cunoscut Neamul? Fiindcă El a fost șters de pe pământul celor vii și lovit cu moartea pentru păcatele poporului meu”).

„Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio neleguire și nu se găsisse niciun vicleșug în gura Lui.”

Din textul citit, aș vrea să iau o frază din care să aduc mesajul de astăzi. Cred că sunt câteva luni de când mă preocupă gândul acesta și pentru că am mai predicat despre subiectul acesta cu patru ani în urmă, m-am dus și m-am uitat și la notițele făcute atunci. Dar mi-a fost dat ceva proaspăt, de aceea aș vrea să trecem din nou prin subiectul acesta și așa cum am spus deja, aș vrea să scot în evidență câteva cuvinte din versetul 8:

„El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine Îi va face cunoscut Neamul? Fiindcă El a fost șters de pe pământul celor vii și lovit cu moartea pentru păcatele poporului meu.” (traducere din limba engleză).

Astfel, subiectul asupra căruia doresc să mă opresc astăzi este: „**Cartea completă**”.

În Matei 1.1 scrie:

„Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.”

Acestea sunt primele cuvinte pe care le citim în momentul în care ieșim din Vechiul Testament și intrăm în Noul Testament. Când ne uităm la Cartea neamului lui Isus Hristos vedem că s-a schimbat ceva. Aici vedem o genealogie, dar este interesant de observat faptul că cuvântul „neam” care este folosit aici înseamnă de fapt „geneză”, adică „un început”, „o natură”, iar cuvântul acesta „natură” este folosit numai de două ori în Noul Testament și se referă la ceva natural, firesc, pentru că de fapt este Cartea neamului natural, firesc, al lui Isus Hristos. Sau, ca să fiu și mai bine înțeles, am putea spune: „Cartea neamului lui Isus Hristos în trup”, pentru că aici ni se spune că El este fiul lui David, fiul lui Avraam.

Apoi, când mergem la versetul 2, acesta începe de la Avraam:

„Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui.”

Când este adusă genealogia lui Isus Hristos, vedem că începe de la Avraam. Este vorba despre partea firească, naturală, a lui Isus Hristos care a venit în trup și care a început cu Avraam.

În Evrei 2.16 scrie:

„Căci, negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam.”

Așadar, El nu a venit într-un chip de înger, ci a venit ca Sămânță a lui Avraam. Este important de observat faptul că această Carte a genealogiei sau a liniei firești a lui Isus Hristos începe cu Avraam. Și există un motiv pentru aceasta: Avraam a fost tatăl credinței.

În Geneza 15.1-6, scrie:

„După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: „Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare.”

Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii, și

moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.”

Și Avram a zis: „Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu.”

Atunci, Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.”

Și după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta.”

Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.”

Această frază va deveni imediat foarte importantă:

„Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.”

Avraam a primit de la Dumnezeu o făgăduință și pentru că a crezut-o, a devenit părintele credinței. Credința aceasta i-a fost socotită drept neprihănire, iar dacă citim, vedem că el a fost socotit neprihănit din pricina credinței, nu datorită faptelor sale. Aici, intrăm într-un Legământ necondiționat, care i-a fost dat lui Avraam și seminței lui după el.

Așadar, există o Sămânță a lui Avraam, iar când ajungem la Matei 1,1, găsim Cartea neamului lui Isus Hristos. Dacă privim genealogia sau venirea pe cale firească a lui Isus Hristos, trebuie să ne întoarcem la Avraam pentru că Legământul făcut de Dumnezeu cu Avraam a fost diferit de cel făcut cu Adam. Astfel, Legământul cu Adam a fost condiționat: „Dacă vei face, voi face și Eu”, pe când Legământul făcut cu Avraam a fost necondiționat, nu s-a bazat pe faptele lui, ci Dumnezeu a făcut o făgăduință și a jurat pe Sine Însuși că o va respecta, indiferent ce ar fi făcut Avraam. Desigur, aceasta nu înseamnă că Avraam a putut face ce voia și nu era pedepsit, nici că sămânța sa nu va fi corectată, dar a existat o făgăduință, iar cei care o primeau erau socotiți neprihăniți prin credință, nu pe baza faptelor lor.

Așadar, dacă puteți crede făgăduința zilei de azi, voi veți fi recunoscuți ca Sămânță a lui Avraam, iar dacă sunteți Sămânța lui Avraam, faceți parte din această Carte, din Cartea neamului lui Isus Hristos. Aleluia! El a început cu Avraam dintr-un motiv, iar noi nu ne întoarcem înapoi la „Dacă vei face, voi face și Eu”, ci suntem cuprinși în „Eu am jurat și Eu voi împlini!”

În Galateni 3.6-7 scrie:

„Tot așa și „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire”.

Înțelegeți și voi dar că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință.”

Acum, voi nu trebuie să faceți nimic pentru a dovedi că sunteți un copil al lui Avraam. Nu trebuie să spuneți: „Când au fost scoși din robie, tatăl meu, seminția mea, linia mea de sânge, au păstrat sulurile cu linia genealogiei noastre, așa că pot dovedi că am ieșit din Avraam.” Aceasta nu mai contează pentru că noi nu mai avem nevoie de o dovadă firească pentru a arăta că venim din Avraam, ci singurul lucru pe care trebuie să-l arătăm este credința în făgăduința pentru ziua noastră. Astfel, pe măsură ce făgăduința iese la suprafață de la o zi la alta, copiii credinței vor spune: „Acesta este Adevărul”, dovedind că sunt copiii credinței lui Avraam. Aleluia! Cei ce sunt copii ai credinței, sunt copii ai lui Avraam.

În Romani 9.7-8, scrie:

„...și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam, ci este scris: „În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.”

Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu, ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță.”

Aici ni se spune că Avraam a avut mai mulți copii trupești, nu doar pe Isaac. El l-a avut pe Ismael, iar după moartea Sarei, s-a recăsătorit și a avut mai mulți fii, dar aceia nu au fost Cuvântul făgăduit, ci au fost copii firești, trupești, însă există o sămânță care urmează făgăduința, iar acești copii cred făgăduința și devin sămânța credinței, linia credinței. Aleluia!

Copiii trupești nu sunt neapărat copiii seminței, ai făgăduinței, dar există o sămânță făgăduită.

În Matei 1.17 scrie:

„Deci, de la Avraam până la David, sunt paisprezece neamuri de toate; de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece neamuri; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.”

Acum, aş vrea să mergem în Ioan capitolul 8, după care ne vom întoarce înapoi la Matei.

În Ioan 8.31-41, Isus a intrat într-un dialog cu cei care, după trup, erau copii ai lui Avraam, sămânța lui Avraam și vedem că El chiar i-a numit „sămânța lui Avraam”, dar ei nu erau sămânța credinței, sămânța făgăduinței lui Avraam.

„Și a zis iudeilor care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei;

veți cunoaște adevărul , și adevărul vă va face slobozi.”

Ei I-au răspuns: „Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robii nimănui. Cum zici Tu: ‘Veți fi slobozi?’”

„Adevărat, adevărat vă spun”, le-a răspuns Isus, „că oricine trăiește în păcat este rob al păcatului.

Și robul nu rămâne pururea în casă; fiul însă rămâne pururea.

Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.

Știu că sunteți sămânța lui Avraam...”

Așadar, aici, El a confirmat ceea ce au spus iudeii, dar aceasta nu a făcut din ei sămânța făgăduinței sau sămânța făgăduită.

„Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă omorâți pentru că nu pătrunde în voi Cuvântul Meu.

Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu și voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru.”

„Tatăl nostru”, I-au răspuns ei, „este Avraam.”

Isus tocmai le spusese că erau sămânța lui Avraam, iar aici vedem că o spun și ei. Dar după aceea, vedem că El le-a spus că au un alt tată decât al Său, iar ei I-au răspuns: „Tatăl nostru este Avraam.”

Să citim mai departe:

„Isus le-a zis: „Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.”

Care au fost faptele lui Avraam? El a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. Când Cuvântul proaspăt a venit la Avraam, nu Cuvântul pentru timpul lui Noe sau pentru timpul lui Iov, ci Cuvântul proaspăt, Cuvântul viu pentru ziua și epoca sa, Avraam a crezut ceea ce a spus Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a socotit neprihănit.

Aici, Isus Hristos stătea în fața seminței firești a lui Avraam, a fiilor care au ieșit din Isaac și vorbea cu ei. El a recunoscut că ei erau sămânța firească a lui Avraam, dar cu toate acestea, aveau un alt tată duhovnicesc. Vedeți? Deși spuneau: „*Tatăl nostru este Avraam*”, ei nu aveau același Tată pe care-L avea El, iar Isus le-a spus clar: „*Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.*”

Care au fost faptele lui Avraam? Ce a făcut el ca să aducă făgăduința la împlinire și ca să fie socotit neprihănit? Singurul lucru pe care l-a făcut Avraam ca să aducă făgăduința la împlinire și ca să fie socotit neprihănit, a fost să creadă Cuvântul pentru ziua sa. Când i-a vorbit Dumnezeu, Avraam a primit ceea ce a spus El.

Așadar, în textul acesta, Dumnezeu vorbea seminței firești a lui Avraam, dar ei nu primeau ceea ce spunea El, dovedind astfel că nu Avraam era tatăl lor.

„Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un om, care v-am spus adevărul, pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut.

Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei l-au zis: „Noi nu suntem copii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.”

Aici ei au înțeles la ce se referea Isus; au înțeles că nu era vorba despre linia firească, de aceea au răspuns: „*Noi nu suntem născuți din curvia care a avut loc în grădină, ci avem un singur Tată: pe Dumnezeu.*”

„Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu; n-am venit de la Mine Însumi, ci El M-a trimis.”

Doriți să faceți lucrările lui Dumnezeu? Credeți în Cel pe care L-a trimis El. Aceasta va face din noi copiii lui Avraam, nu printr-un certificat de naștere, nu prin linia noastră genealogică, ci prin credință; noi putem fi un copil al făgăduinței, prin credință.

Acum vom merge în Galateni 3.16:

„Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și

semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.”

Dintr-o dată, ceea ce ni se spune aici este mult diferit de Isaac, Ismael sau cei șapte fii firești ai lui Avraam, fiindcă lucrurile trec la un alt nivel.

*„...făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și **seminței tale”, adică Hristos.”***

De aceea, când mergem în Matei 1.1, citim că aceasta este Cartea neamului sau a venirii firești, după trup, a lui Isus Hristos și vedem că începe cu Avraam. De ce? Pentru că acum totul este prin credință, Sămânța aceasta crede Cuvântul, iar Hristos este Cuvântul uns.

„Iată ce vreau să zic: un testament pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită de Legea venită după patru sute treizeci de ani.

Căci dacă moștenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam.” (v. 17-18).

Iar noi am primit-o prin făgăduință.

Să mergem în Romani 4.1-11. Aduc toate aceste lucruri ca să vedem unde ne aflăm noi.

„Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam?

Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

Căci ce zice Scriptura? „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”

Însă, celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat;

pe când celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el îi este socotită ca neprihănire.

Tot astfel și David numește fericit pe omul acela pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socotește neprihănit.

„Fericite”, zice el, „de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!

Ferice de omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!”

Cine este omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul? Sămânța. O Sămânță, care este Hristos, indiferent în ce chip se află ea. În orice parte a lumii va apărea, această Sămânță făgăduită care este Hristos, va crede Cuvântul, iar El nu-i va ține în seamă păcatul. De ce? Pentru că mărturisește și se identifică în totul ca sămânță a lui Hristos. Cum? Prin faptul că crede Cuvântul atunci când Îl vorbește Dumnezeu, azi, în timpul prezent.

„Fericirea aceasta este numai pentru cei tăiați împrejur sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci zicem că lui Avraam credința „i-a fost socotită ca neprihănire”.

Dar cum i-a fost socotită? După sau înainte de tăierea lui împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur.

Apoi, a primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri pe care o căpătase prin credință când era netăiat împrejur. Și aceasta, pentru ca să fie tatăl tuturor celor care cred, măcar că nu sunt tăiați împrejur; ca, adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta.”

Avraam nu este numai tatăl evreilor, ci este tatăl tuturor celor ce cred. Este Avraam tatăl nostru? Atunci, faceți parte din făgăduințe; faceți parte din Cartea neamului lui Isus Hristos. Sunteți în această genealogie, în aceeași parte a Scripturii, faceți parte din aceeași făgăduință.

Acum, când mergem în Matei 1.1, cred că ar trebui să fim plini de bucurie pentru că facem parte din această Carte.

„...Și aceasta, pentru ca să fie tatăl tuturor celor care cred, măcar că nu sunt tăiați împrejur; ca, adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta.”

Aceasta nu este o neprihănire câștigată de noi, ci este o neprihănire care ne este socotită sau pusă asupra noastră. El a pus neprihănirea asupra noastră. De ce? Pentru că noi credem făgăduința. Aleluia!

„...și pentru ca să fie și tatăl celor tăiați împrejur, adică al aceluia care nu numai că sunt tăiați împrejur, dar și calcă pe urmele credinței aceleia pe care o avea tatăl nostru Avraam când nu era tăiat împrejur.

În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credință.” (v. 12-13).

Deci, există o neprihănire a credinței pentru că atunci când credem, suntem socotiți neprihăniți. Ce fel de neprihănire este aceasta? Neprihănirea lui Dumnezeu.

„Căci, dacă moștenitori sunt cei ce se țin de Lege, credința este zadarnică și făgăduința este nimicită,

pentru că Legea aduce mânie; și unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.

De aceea, moștenitori sunt cei ce se fac prin credință, pentru ca să fie prin har, și pentru ca făgăduința să fie cheazășuită pentru toată sămânța lui Avraam: nu numai pentru sămânța aceea care este sub Lege, ci și pentru sămânța aceea care are credința lui Avraam, tatăl nostru al tuturor...” (v. 14-16).

Ce ni se spune aici? În zilele lui Isus Hristos, evreii aveau suluri în care erau consemnate liniile genealogice până la Avraam pentru ca ei să poată dovedi că erau sămânța lui Avraam. Și chiar și Isus a recunoscut și a spus: „Firește, după trup, voi sunteți sămânța lui Avraam, dar aveți un alt tată. Dacă ați fi sămânța credinței lui Avraam, ați face faptele lui.” Care sunt faptele lui Avraam? El L-a crezut pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Ce ne-a arătat Isus prin aceasta? Că dacă credem Cuvântul pentru ziua noastră, făgăduința Lui, nu contează care este linia noastră firească. Care este această făgăduință? Hristos. Astfel, când îl credeți pe Hristos, voi faceți parte din această făgăduință, faceți parte din această linie a Seminței, din această genealogie.

Poate ziceți: „Păi, eu îl cred pe Hristos!” Care parte din Hristos o crezi? Avraam credea o făgăduință a lui Hristos. El nu vorbea despre Isus Hristos, ci despre Hristos, Cuvântul manifestat, L-a crezut, L-a primit și a fost socotit neprihănit.

Acum, vom merge în urmă, la ziua în care a fost Isus Hristos aici. El era Sămânța

făgăduită, ca în zilele în care i s-a vorbit lui Avraam. Avraam a crezut în Hristos, care a fost Cuvântul făgăduit pentru ziua sa și pentru că a crezut, a fost socotit neprihănit.

Mai târziu, Hristos a venit într-un alt trup, nu într-o profeție, ci într-un trup de carne, dar oamenii care trăiau în ziua aceea, L-au respins deși credeau făgăduința primită de Avraam. Ei au înțeles bine învățătura lui Avraam, aveau bine așezate evenimentele, știau totul despre vizita pe care o primise, despre Legământul făcut, despre animalele despicate și despre focul care a venit jos; ei cunoșteau toate aceste lucruri și le credeau până la ultima iotă. Dar când făgăduința lui Hristos se arăta, se arăta și continuă să se arate, când se arată în ziua noastră, noi trebuie să o credem în ziua noastră, așa cum vine în ziua noastră, iar când o credem, aceasta face din noi sămânța lui Avraam, parte din făgăduință, parte din Hristos.

El a făcut totul prin credință, ca să poată fi prin har, astfel ca să rămână drept și să-i socotească drepti pe cei ce sunt duhovnicești. De ce? Pentru că în Dragostea Sa, a hotărât să nu-l piardă pe niciunul dintre ai Săi. El trebuia să vină jos ca un Dumnezeu drept și să croiască o cale prin care oricine să poată fi părtaș acelei căi, astfel încât să poată judeca drept. Vedeți? Ei au avut o șansă, dar au respins-o.

Înseamnă că tot ce trebuie să faceți voi este să credeți, iar dacă credeți Adevărul pentru ziua de azi, așa cum a fost descoperit, sunteți socotiți neprihăniți.

Așadar, Dumnezeu a croit lucrurile în așa fel încât să fie prin credință, prin har, astfel încât făgăduința să fie sigură pe sămânță; să se asigure că toată sămânța lui Hristos va primi făgăduința. El a făcut ca totul să fie prin credință, iar Pavel spune în Efesenii 2.8: „*Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.*”

Dumnezeu a procedat la fel ca și cu Cain, căruia i-a spus: „Dacă vei face ca fratele tău, totul va fi bine și cu tine.”

„Dacă crezi Cuvântul Meu din ziua de azi, totul va fi bine cu tine.”

El a făcut ca lucrurile să fie prin credință, pentru ca totul să poată fi prin har, pentru că harul va aduce credință în inimile celor care sunt sămânța Lui. De ce? Pentru că credința este în sămânță încă înainte de întemeierea lumii, deci este în sufletele oamenilor când aceștia se nasc în această lume. Unde este credința? În sămânța din sufletul vostru, iar când sămânța aceea recunoaște Sămânța, când

Cuvântul recunoaște Cuvântul, când Hristos Îl recunoaște pe Hristos, când Viața vine la Viață, când Duhul vine la Duh, o vedeți și credeți. Nu prin intelect, prin educație sau școală pentru că fariseii au avut toate acestea în ziua lor, ci prin recunoașterea Cuvântului pentru ziua ta.

Așadar, noi suntem mântuiți prin credință, ceea ce înseamnă că facem parte din Cartea neamului lui Isus Hristos.

Să ne întoarcem, deci, la Matei 1.1-17:

„Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui;

(...)

Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Isus, care Se cheamă Hristos.

Deci, de la Avraam până la David, sunt paisprezece neamuri de toate; de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece neamuri; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.”

Este important să observăm că Matei nu spune:

*„...de la strămutarea în Babilon până la Isus sunt paisprezece neamuri”, ci spune: „...de la strămutarea în Babilon **până la Hristos** sunt paisprezece neamuri.”*

Aș vrea să știți că acest lucru este foarte important.

Dacă parcurgem cu atenție versetele 2-16 și numărăm neamurile, vom vedea că de la Avraam la David sunt paisprezece generații; de la David la Babilon sunt paisprezece generații, dar **de la Babilon la Hristos sunt numai treisprezece generații**, deși aici scrie că sunt paisprezece generații. Unde este a paisprezecea generație? Numărul paisprezece este foarte important în Biblie, pentru că paisprezece este o desăvârșire totală. Noi știm că șapte este numărul desăvârșirii, dar multe lucruri se derulează în cicluri de șapte plus șapte arătând că avem o desăvârșire deplină sau totală.

Când Dumnezeu a început să facă lumea, a făcut-o timp de șase mii de ani. Nu mă

refer la Planul Său original, ci la facerea până la grădina Eden. El a făcut totul în șase mii de ani, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. Dar tot în ziua a șaptea, în a șaptea mie de ani, s-a întâmplat ceva, a avut loc o amăgire, o cădere, ceea ce a făcut ca Dumnezeu să Se întoarcă și să zidească din nou Capodopera Sa care a căzut, iar de atunci, El a continuat să o zidească din nou timp de șase mii de ani. Când vom ajunge la a șaptea mie de ani, aceea va fi perioada Mileniului, iar la sfârșitul acesteia, timpul va înceta, va veni un cer nou și un pământ nou și se va instala veșnicia. Când? La sfârșitul a paisprezece zile. Atunci ne vom întoarce din nou în veșnicie.

Așadar, avem un „paisprezece”, dar și un „treisprezece”. Treisprezece este un ciclu incomplet, ceea ce înseamnă că este nevoie de Ceva care să întregească această Carte și acest Ceva nu poate fi decât Hristos. De la Babilon la Hristos sunt paisprezece generații, de la Babilon la Isus sunt treisprezece generații, dar El nu Se va opri la treisprezece. Treisprezece nu este un număr bun, de aceea trebuie să ajungă la paisprezece și va fi generația lui Hristos. Aleluia!

Acum vom merge în Geneza 5.1-:

„Iată cartea neamurilor lui Adam...”

Vechiul Testament începe cu Cartea neamului lui Adam, dar când ajungem la Noul Testament, se începe cu Cartea neamului lui Isus Hristos. Pentru a-l înțelege trebuie să ne întoarcem la Avraam.

„Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.

l-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat și le-a dat numele de „om” în ziua când au fost făcuți.

La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui și i-a pus numele Set.”

Noi știm că în acest punct al Scripturii ne aflăm în voia îngăduită a lui Dumnezeu. Aici, Adam avea să aducă la suprafață ceva ca el, după chipul și asemănarea lui, iar aceasta urma să fie Cartea neamului său. Dar pentru a zămisli, el trebuia să dea naștere la ceva după soiul său, după chipul și asemănarea sa, la ceva ce avea să fie o continuare a sa. Însă exista o taină: Adam nu putea face aceasta de unul

singur, doar într-un trup bărbătesc, ceea ce înseamnă că între ziua în care Adam a fost creat într-un singur trup și ziua în care a dat naștere unui fiu după chipul și asemănarea sa, trebuia să se întâmple ceva. Trebuia să se întâmple ceva important pentru ca el să aibă o Carte a neamului său, trebuia să se întâmple ceva pentru ca Adam să poată zămisli, iar acel ceva era partea feminină, duhul de parte femeiască ce se afla în el. Astfel, Dumnezeu a trebuit să ia afară din el această exprimare feminină și s-o separe creând o altă ființă, care ulterior avea să se unească din nou cu el, iar când ei s-au unit din nou ca una, a existat oportunitatea de a avea o Carte a neamului lui Adam. Până atunci, în Carte nu a existat nimic.

Noi am înțeles că facerea femeii a fost pasul următor din creația lui Adam și am văzut că femeia aceea a fost numită Eva. Dar la nivelul acela al Planului, nu era corect să fie numită așa, pentru că în cartea Genezei ni se spune că înainte de cădere, când femeia a fost scoasă din om, a fost numită „femeie”. Deci, n-a avut un nume, ci a primit un nume din cauză că a curvit; când a curvit, a primit numele „Eva”, nume care este un simbol al curviei sale, pentru că a devenit mama tuturor celor vii, atât a seminței drepte, cât și a seminței greșite.

Fratele Branham a vorbit despre aceasta în mesajul „Nume hulitoare”.

Așadar, când a săvârșit acel act, ea a primit un nume, dar dacă mergem și căutăm printre genealogii și consemnări, vedem că atunci când a fost creată nu a primit nici un nume pentru că numele ei a fost Adam (om). Ea a fost Adam. Astfel, când numărăm genealogiile, nu există o linie separată pentru femei, deoarece femeia s-a aflat pe aceeași linie cu Adam. Când Dumnezeu l-a creat pe Adam, El l-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și i-a numit Adam. Deci, până când nu a venit la suprafață o mireasă, nu a avut cum să se nască Set și nu a existat nici o genealogie, un neam.

Fratele Branham a vorbit despre aceasta în „**Epoca Bisericii Pergam**” din Cartea epocilor bisericilor și putem vedea că a fost scris cu scriere „Italică” (înclinată) pentru că face parte din porțiunea în care îngerul i-a spus: „la creionul și scrie!”:

„Primul fiu (Adam) a fost Cuvântul-sămânță vorbit al lui Dumnezeu și lui i s-a dat o mireasă pentru a se înmulți, pentru a da naștere unui alt fiu al lui Dumnezeu. Dar ea a căzut prin hibridizare, ceea ce i-a cauzat moartea.

Celui de-al doilea Fiu (Isus), tot un Cuvânt Sămânță vorbit al lui Dumnezeu, I s-a dat o Mireasă la fel ca lui Adam. Dar înainte ca El să Se poată căsători cu Ea, Ea a

căzut. Asemenea soției lui Adam, Ea a fost supusă testului Cuvântului lui Dumnezeu: fie că va crede Cuvântul și va trăi, fie că-L va pune sub semnul îndoielii și va muri. Ea s-a îndoit, a părăsit Cuvântul și a murit.

Dintr-un grup micuț al adevăratei semințe a Cuvântului, Dumnezeu îi va prezenta lui Hristos o Mireasă preaiubită. Ea este o fecioară a Cuvântului; este o fecioară pentru că nu cunoaște nici o învățătură sau dogmă făcută de om. De către și prin mădularele Miresei se va împlini tot ceea ce a fost făgăduit de Dumnezeu că se va arăta în fecioară.

Cuvântul făgăduinței a venit la fecioara Maria, dar Acel Cuvânt al făgăduinței a fost El, El Însuși care Se făcea trup."

Am primit noi Cuvântul făgăduinței astăzi? A venit în același fel cum a venit la Maria. Cum a venit la Maria? Cuvântul care a venit la Maria a fost El Însuși care Se făcea trup. Ea urma să-l dea naștere, să-L aducă la suprafață pe Isus Hristos pe pământ. Aleluia!

„Dumnezeu Se arăta. El Însuși a acționat în acel timp și a împlinit propriul Său Cuvânt al făgăduinței în fecioară. Un înger i-a adus mesajul, dar Mesajul îngerului a fost Cuvântul lui Dumnezeu, Isaia 9.6. În timpul acela, El a împlinit tot ceea ce a fost scris despre El, pentru că ea a acceptat Cuvântul Său pentru ea.”

Acestea nu sunt cuvintele fratelui Branham, ci fac parte din ceea ce a spus El când i-a zis: „la creionul și scrie!” Îngerul a spus: „În timpul acela, El a împlinit tot ceea ce a fost scris despre El, pentru că ea a acceptat Cuvântul Său pentru ea.”

Aceasta s-a repetat în zilele noastre. Acum un înger, un înger-mesager, îngerul al șaptelea a adus un Mesaj care este Cuvântul, este Cuvântul făgăduit, este El Însuși care vine să Se facă trup. Nu este un alt cuvânt, nu este doar ceva ce este scris și consemnat undeva, ceva ce vom citi peste ani. Nu aceasta s-a întâmplat când i-a fost dată Mariei făgăduința Sa. Nu a fost o profeție pe care s-o scriem și s-o citim timp de generații. De data aceasta, când a venit la fecioară, a fost El Însuși care venea ca să Se manifeste.

În mesajul **„Semnul seminței de la sfârșitul timpului”** vorbită în anul 1962, scrie:

„Soarele care răsare în Est este același soare care apune în Vest. Același s-o-a-r-e.

Același F-i-u, Fiul lui Dumnezeu care a venit pe pământ ca să-și ia o Mireasă din poporul din Est... Dar acea Mireasă s-a murdărit la fel ca și Eva, așa cum a făcut mireasa lui IaHVeH. Același Fiu care strălucește acolo, care a strălucit acolo cu aceeași Putere a Sa asupra Rusaliilor, ca să coacă sămânța pe care a semănat-o El, strălucește acum în emisfera vestică. Cu ce scop? Ca să coacă sămânța care a fost semănată, ca să dea naștere unei Mirese. Lumina de seară a Evangheliei va aduce la suprafață o Mireasă (Amin) pentru Domnul Isus."

Acum ne întoarcem la Matei 1,1. Aceasta este Cartea neamului lui Isus Hristos. Am numărat și am văzut că au fost paisprezece și paisprezece generații, dar apoi am ajuns la treisprezece, deși Biblia spune că de la Babilon la Hristos sunt paisprezece generații. Înseamnă că în a treisprezecea generație trebuie să se întâmple ceva, Isus Hristos trebuie să vină și să Se arate în trup. Dar cum Îl vom avea noi pe Hristos în a paisprezecea generație? Cum o va completa El?

Așa cum i s-a dat lui Adam o mireasă pentru ca el să se înmulțească, și al doilea Adam va primi o Mireasă ca să facă același lucru. Înseamnă că înainte de a ajunge la a paisprezecea generație, trebuie să avem o Mireasă. Și noi vedem că timp de două mii de ani, El a zidit o Mireasă de la talpa picioarelor, la glezne, apoi la coapse și așa mai departe, zidind totul de la un mesager la altul. Ce a făcut El? A zidit o Mireasă până când a ajuns la Cap, pentru ca trupul să se poată uni cu Capul ca Unul. Ce a făcut El? A creat o Mireasă. De ce? Pentru că trebuie să încheie această Carte.

El a spus deja că din Babilon până la Hristos sunt paisprezece generații, deci trebuie să existe o a paisprezecea generație pentru că așa a fost profetit în Matei 1.1. El nu a putut face aceasta până acum; nu a putut s-o facă până în Epoca Miresei, dar trebuie să existe o Mireasă pe care El o va înfățișa, iar acea Mireasă și El trebuie să ajungă la unirea invizibilă. De ce? Pentru că Lui i S-a dat o Mireasă cu un singur scop, acesta fiind să Se înmulțească din nou pe pământ.

Prieteni, nu a fost dată o altă profeție, ci este El Însuși care vine ca să Se manifeste. Cine este El? Cel despre care i s-a vorbit lui Avraam ajunge la manifestare; aceeași Sămânță.

În mesajul „**Alegerea unei Mirese**”, citim:

„Astăzi, aflăm că biserica modernă, biserica modernă a lumii și de asemenea, Biserica duhovnicească sunt însărcinate și vor zămisli fii.

Într-una din aceste zile, una dintre ele va avea o naștere denominațională, care va da Conciliul Mondial al Bisericilor, care-l va zămisli lumii pe Antihrist, printr-o denominațiune. Acesta este exact Adevărul. Poate eu nu voi trăi să văd aceasta, dar voi, tinerilor, să țineți mine că ați auzit un predicator care a spus aceasta. Acest lucru se va concretiza în cele din urmă, când ea va forma acel Conciliu Mondial al Bisericilor și este semnul fiarei. Ea va da naștere fiului său, Antihrist...

Biserica falsă este însărcinată și va da naștere Antihristului.

Cealaltă este însărcinată cu Cuvântul lui Dumnezeu și va da naștere Trupului, Trupului desăvârșit al lui Isus Hristos, care este Mireasa."

Cealaltă este însărcinată ca să facă ceea ce a făcut Maria. Ce a făcut Maria? Ea a primit Cuvântul de la un înger, iar când a primit acel Cuvânt, făgăduința S-a făcut trup și a început să vină la Viață în pântecul ei. A început să schimbe totul în viața ei. Ce făcea El? Venea să Se arate pe El Însuși, să Se manifeste.

„Trupul lui Hristos nu este încă terminat”.

Câți dintre voi știți aceasta?

„Un bărbat și o femeie sunt una, iar Hristos este un singur Trup, Cuvântul. Mireasa va trebui să fie restul Trupului, iar cei doi împreună, alcătuiesc din nou un singur Trup. Așa cum a fost Adam la început: soțul și soția sa sunt una. Acum, Ea, Mireasa adevărată, este predată Lui. Ea nu-și folosește propriul gând, deoarece gândul Ei este voia Sa, iar voia Sa este Cuvântul Său.”

Ei au gândul lui Hristos. Cum L-au obținut? Prin faptul că au primit Cuvântul. *„Gândul Ei este voia Sa, iar voia Sa este Cuvântul Său.”* Dacă noi cunoaștem Cuvântul Său, cunoaștem voia Sa, iar voia Sa este gândul Său. Acesta este motivul pentru care rămânem la ceea ce a spus profetul. Nu-l corecțați, nu corecțați gramatica sa, nu corecțați ceea ce credeți că este greșit, ci rămâneți cu el pentru că acela este gândul lui Dumnezeu pe care ni l-a dat nouă.

În mesajul **„Restituirea Pomului Mireasă”** citim:

„Dar cum? El a fost Pomul Profet desăvârșit al lui Dumnezeu, Pomul exemplu, Pomul Mire. Amin. Glorie! Voi spune ceva direct. El este Pomul Mire, credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Din grădina Eden. („Amin”). Atunci, Pomul Mire nu poate aduce rod fără partea femeiască, ceea ce înseamnă că El trebuie să

aibă un Pom Mireasă. Ea trebuie să fie născută din același material, Cuvântul făcut trup în Pom. Nădăjduiesc că înțelegeți. În acest Pom de parte femeiască, în Mireasă, este aceeași Viață ca în Mire.”

Prieteni, lucrul acesta nu poate avea loc în denomițiuni, nici în epocile denomiționale, pentru că ele au propriile lor păreri despre Cuvânt, dar Mireasa trebuie să fie exact ceea ce a fost El, iar El a fost plinătatea Cuvântului făcut trup.

Așadar, Ea trebuie să devină plinătatea Cuvântului făcut trup. Nu poate lăsa nimic pe dinafară și nici nu poate lua ceva în plus, ci trebuie să ia exact cum este scris. De aceea, acest lucru nu s-a putut întâmpla în nici un timp până acum, când Cuvântul S-a întors înapoi printr-un profet legitimat. Nu printr-un grup de oameni, nu prin teologi, nu prin sisteme bisericești, ci prin calea rânduită de Dumnezeu mai dinainte. Și la ce ne aduce acest Cuvânt pe care-L avem acum prin tălmăcire desăvârșită cu legitimare divină? La El Însuși care vine în noi pentru a Se arăta.

Tot Planul este Matei 1, Cartea neamului lui Isus Hristos. Isus Hristos nu Se poate înmulți din nou până când nu are o Mireasă, iar Mireasa nu este ceva diferit în genealogie, ci este ceea ce este El. În genealogie, Soțul și Soția apar la același nivel, ca unul singur, iar ceea ce urmează după unirea lor, este a paisprezecea generație. Aleluia!

În mesajul „**Răpirea**”, citim:

„Acum vedem că biserica aceea mare a mers mai departe de-a lungul epocilor, aducând rod. Pe măsură ce mlădițele nu au mai rodit, au fost tăiate. În Ioan 15 vedem că nu Vița a fost tăiată, ci mlădițele. El le-a îndepărtat pentru că nu mai aduceau rod.

Isus dorește rod pentru El Însuși. Soția Sa trebuie să nască același fel de copii cum a fost El. Dacă ea nu naște copii Mireasă, copii ai Cuvântului, atunci sunt copii denomiționali. Atunci, dragostea ei dintâi este pentru lume și denomițiune, s-a întors înapoi la aceasta și nu poate aduce la suprafață un creștin adevărat, original, născut din nou, pentru că acolo nu există nimic care să-l aducă la suprafață.”

De aceea, nimeni nu poate pretinde că oamenii din sisteme sunt născuți din nou. Ei nu au cum să fie născuți din nou acolo, nu este posibil, pentru că trebuie să fie o naștere a Cuvântului. Nu o naștere a Cuvântului pervertit, ci o naștere a Cuvântului

pentru ziua voastră, iar când primiți Cuvântul orei, sunteți socotiți neprihăniți. Voi nu primiți experiența nașterii din nou undeva în lume, nici în denominațiuni. Astăzi a fost prezentat un Cuvânt, dar denominațiunile nu pot zămisli decât copii denominaționali, Mireasa fiind singura care poate da din nou naștere Cuvântului. Așa a fost în zilele lui Luther, Wesley sau când a izbucnit trezirea penticostală; așa a fost în fiecare epocă, iar astăzi este la fel.

Ce dorește El? Rod. El dorește copii care să fie ca El Însuși, vrea să zămislească copii după chipul și asemănarea Sa.

În mesajul „**Unșii din timpul sfârșitului**”, scrie:

„Eu am spus: „Iată! Metodiștii vor naște de fiecare dată metodiști. Baptiștii vor naște de fiecare dată baptiști; catolicii vor naște de fiecare dată catolici, dar Biserica Dumnezeului celui viu Îl va naște de la rădăcină pe Hristos; de fiecare dată va naște Cuvântul.”

Acum aș vrea să mergem în Fapte 8.30-33:

„Filip a alergat și a auzit pe etiopian citind pe prorocul Isaia. El i-a zis: „Înțelegi tu ce citești?”

Famenul a răspuns: „Cum aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?” Și a rugat pe Filip să se suie în car și să șadă împreună cu el.

Locul din Scriptură pe care-l citea era acesta: „El a fost dus ca o oaie la tăiere și ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu și-a deschis gura;

în smerenia Lui, judecata l-a fost luată. Și cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viața l-a fost luată de pe pământ.”

Acesta este textul cu care am deschis serviciul de azi. Famenul citea textul acesta, iar acolo era întrebarea aceasta: *Și cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viața l-a fost luată de pe pământ.”*

Acest om nu mai putea merge la Isus Hristos să-L întrebe despre acest text, deoarece întâmplarea aceasta a avut loc după moartea, îngroparea și învierea Sa. El voia să știe despre cine vorbea textul acesta și cine îi va face cunoscut neamul Său pentru că Viața Lui a fost luată de pe pământ. „Pe cine voi întreba eu?”

Oh, El Se afla încă acolo, dar Și-a schimbat masca! Atunci, El Se regăsea într-un alt chip.

„Atunci, Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta și i-a propovăduit pe Isus.

Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: „Uite apă, ce mă împiedică să fiu botezat?”

Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate.” Famenul a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.”

A poruncit să stea carul, s-au coborât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.

Când au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul își vedea de drum, plin de bucurie.” (v. 35-39).

În mesajul **„Cuvântul vorbit este Sămânța originală”**, fratele Branham a spus:

„La Rusalii, famenul. fusese la Ierusalim ca să se închine. Câți dintre voi spun „Amin” la aceasta?

Famenul avea tot felul de diplome de doctor: D.D, L.D, și altele. Dar de ce nu a obținut Ceva? Și iată-l călătorind și studiind profeția lui Isaia.

Deci, un Înger l-a direcționat pe Filip la el, pentru că Germenul de Viață trebuia să vină prin Trup, prin Filip. Oh, fraților, acum suntem pe linie! De unde a venit Germenul? Prin Înger? Îngerul i-a arătat unde să meargă. Îngerul este un mesager. Aici se afla un fiu. Filip avea Germenul, Mesajul, Cuvântul. Ce este Germenul? Mesajul, Cuvântul. Voi aveți Germenul de Viață, este în interiorul vostru. Mesajul a venit la voi, voi sunteți Mesajul făcut trup.”

Filip și apostolii au fost Mesajul făcut trup în ziua lor. Ei au fost arătarea Cuvântului pentru ziua lor, deoarece Cuvântul pentru ziua lor a fost: *„Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi, iar voi veți fi martorii Mei.”* Și iată-i acolo! Cuvântul făcut trup, Cuvântul manifestat. Un famen avea o întrebare: *„Cine va face cunoscut Neamul Său?”* și l-a întrebat pe omul potrivit pentru că îngerul l-a dus pe Filip la locul potrivit.

„Filip avea Germenul, Mesajul, Cuvântul. Acesta este felul în care se poate naște

un Copil.”

Ați auzit, prieteni? *„Acesta este felul în care se poate naște un Copil.”*

Ce dorește Isus? Să dea naștere la copii ca și El. Cum va face El aceasta? Există o singură cale prin care se poate naște acel copil: acel Germen de Viață trebuie să vină prin Trup. Voi trebuie să aveți contact cu Cortul divinității, trebuie să intrați în contact cu Dumnezeu în trup de carne, cu Locuința lui Dumnezeu, trebuie să veniți în contact cu Templul Duhului Sfânt, trebuie să veniți la Cel ce are Cuvântul și poate da Cuvântul, iar dacă puteți primi Cuvântul, puteți primi Viața, pentru că dacă puteți primi Cuvântul pentru ziua voastră, sunteți socotiți neprihăniți.

„Filip și-a pus mâinile peste el. Filip l-a botezat în Numele lui Isus Hristos și acolo a venit Duhul lui Dumnezeu. Așa este. Germenul trebuia să vină din Trup. Din care Trup? Din Trupul lui Hristos. Corect. Iar Filip era un mădular al Trupului.”

De unde trebuie să vină Germenul? Din Trup. Care Trup? Un trup metodist, catolic sau prezbiterian? Ei nu au Cuvântul, ceea ce înseamnă că poate veni numai de la Trupul lui Hristos. Care este Trupul lui Hristos? Mireasa lui Isus Hristos. Astăzi, Trupul alcătuit din mai multe mădulare are Germenul de Viață și-L poate da, iar dacă acel Cuvânt poate fi primit, atunci credința aceluia om arată că există un Germen de Viață care zace acolo, iar el va fi socotit neprihănit. Noi nu putem să-l facem pe fratele Branham să spună altceva diferit.

„Ascultați! Același lucru a avut loc în Fapte 10.48. Petru se afla pe vârful casei, iar un Înger l-a îndreptat spre casa lui Corneliu. Dar de unde a venit Cuvântul? De la Trup.”

Amintiți-vă că îngerul a venit la Corneliu într-un vis și i-a spus „Milosteniile tale au ajuns înaintea lui Dumnezeu și vrem să-ți dăm Adevărul. Trimite niște oameni la lope, după Simon zis Petru.” De ce? Pentru că îngerul nu putea să l-l ofere. Deși îngerul cunoștea Cuvântul, nu putea să i-l dea. De ce? Pentru că trebuia să vină de la Trupul lui Hristos, iar Hristos are un Trup pe pământ. Astfel, ca să putem fi născuți ca și copii ai lui Dumnezeu, Adevărul trebuie să vină de la Trupul lui Hristos.

De-a lungul epocilor Bisericilor, s-au succedat generații după generații, după generații, zidind un Trup. Care Trup? Trupul Miresei. În epocile Bisericilor, ei nu au avut Cuvântul desăvârșit, dar mergea spre desăvârșire. Se ridica, se ridica, se

ridica. Dar la sfârșit, a venit Cuvântul desăvârșit. De ce? Ca să încununeze acest Trup care a fost zidit de-a lungul epocilor. Acum, Piatra din capul unghiului, care este Cuvântul desăvârșit, S-a așezat, așa că putem avea o a paisprezecea generație. Acum, Hristos Se poate înmulți, dar nu parțial, nu o parte din Duhul, nu într-un fel limitat cum s-a întâmplat în epocile Bisericilor, ci în măsură deplină.

„Oh, oh, oh, oh, oh! Mă simt foarte bine, simt că zbor! Un Înger a venit și a spus: „Nu te teme! Nu numi nimic necurat! Du-te pur și simplu mai departe fără să gândești nimic!”

Auziți! „În timp ce Petru rostea aceste cuvinte”, nu Îngerul, nu cardinalul, „În timp ce Petru rostea aceste cuvinte”, Cum? El era Trupul. El avea Cuvântul și Cuvântul a preluat controlul. Oh, frate! Oh, Doamne! Îngerul l-a îndrumat, dar Viața a venit prin Trupul lui Hristos.”

Care Trup? Hristos a trebuit să fie pus pe cruce, iar din coasta Sa a trebuit să fie luat Ceva; apoi a trebuit să fie luat și Duhul, iar acestea două au trebuit să se unească. De ce? Ca să zidească o Mireasă. Aceasta este ceea ce a făcut El timp de două mii de ani. A zidit o Mireasă. Toți cei care au purtat Cuvântul pentru ziua lor s-au născut în Mireasă, iar Mireasa se ridică spre o desăvârșire desăvârșită. Și atunci când va intra și ultimul, vom pleca în Răpire. De ce? Când va veni plinătatea Cuvântului, iar plinătatea Cuvântului nu poate veni până când nu este născut de Cuvânt și nu vine înăuntru fiecare mădular, fiecare Sămânță care este acolo. Și ce vom avea atunci? A paisprezecea generație; Hristos arătat din nou în plinătate în Trup.

În **„Căsătorie și despărțire”**, citim:

„La fel este cu biserica ce refuză să rămână însărcinată în epoca în care trăim acum, ca să dea naștere copilului acestei epoci. Noi nu suntem luterani, wesleieni și nici penticostali! Prin însărcinarea Cuvântului lui Dumnezeu, noi trebuie să fim copilul acestei epoci, ca să dăm naștere Copilului acestei epoci, Copilul Sămânță.”

Care Copil Sămânță? Cel care i-a fost făgăduit lui Avraam. L-am văzut venind într-un trup, în urmă cu două mii de ani, dar El trebuie să vină din nou pentru că aceea a fost a treisprezecea generație. Acum, același Copil Sămânță, aceeași Viață, același Cuvânt, aceeași făgăduință, trebuie să Se facă Trup din nou și să stea pe pământ, cu legitimarea că Ea este Cine spune că este. Ea trebuie să vină la suprafață ca a paisprezecea generație, ca Hristos în chip de Mireasă.

Prieteni, noi trăim în această zi, am ajuns aici. Aceasta nu este o poveste, nu este Ceva ce se află departe, ci este Adevărul timpului prezent care se petrece printre noi.

În mesajul „**Bobul nu va moșteni împreună cu pleava**” din anul 1965, scrie:

„Dar când ajungeți să spuneți: „Eu și Tatăl Meu suntem una!”, și toate celelalte lucruri, pleava se îndepărtează.”

Când se îndepărtează pleava? Când pretindem că suntem ce? Ceea ce tocmai a spus fratele Branham că suntem. Ceea ce a spus profetul, ceea ce a spus Cuvântul lui Dumnezeu că suntem. Când noi vom începe să spunem:

„Eu și Tatăl una suntem!”

„Arată-ni-L pe Hristos!”

„De atâta vreme am fost cu voi și nu știți că eu fac parte din acel Trup?”

Atunci pleava se va retrage. Mie nu-mi pasă dacă este pleavă penticostală sau din cadrul Mesajului, pleava aceea se va îndepărta atunci când vom începe să spunem ceea ce a spus profetul să spunem. Când veți începe să spuneți: „Înafara acestui Mesaj nu există Viață!”, oamenii vor spune: „Dar prietenul meu baptist, penticostal...”

Eu vă spun ceea ce spune Mesajul: Nimic înafara acestui Mesaj nu va veni la Viață! Viața vine din Trup. Din care Trup? Din Trupul lui Hristos. Cine este acest Trup? Mireasa din ziua de astăzi. Spuneți aceasta și pleava se va retrage cât va putea de repede pentru că ei nu-i place acest Cuvânt, dar acesta este Cuvântul adus de profet, este Cuvântul care se află în Scripturi. Nu este ceva inventat de cineva, nu este nimic altceva decât Adevărul.

Astfel, când noi modelăm și diluăm acest Cuvânt, le furăm oamenilor Germenul și Viața.

Poate zicem: „Ești bine în biserica ta. Ești bine acolo.” Acolo nu există Germen de Viață, iar noi devenim vinovați pentru că furăm cuiva oportunitatea Vieții, pentru că vrem să modelăm și să atenuăm ceea ce a spus profetul, iar și iar și iar. Aceasta nu este răutate, ci este cel mai mare act de har care a fost dat vreodată acestei lumi. Merge în sus în Trup. În care Trup? În trupul meu și al vostru.

„Dar când ajungeți să spuneți: „Eu și Tatăl Meu suntem una!”, și toate celelalte lucruri, pleava se îndepărtează. Dar Biserica Mireasă adevărată și originală, va da naștere Cuvântului întreg al lui Dumnezeu, în plinătatea și puterea Sa, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.”

Nu va mai fi un Cuvânt parțial. În epocile Bisericilor am avut un Cuvânt parțial, dar acum nu mai este timpul unui Cuvânt parțial. Astăzi este timpul pentru Cuvântul deplin, pentru Cuvântul desăvârșit.

În mesajul **„Priviți la Isus”** din anul 1963, scrie:

„Acum vă voi spune ceva ce nu am mai spus, iar aceasta este ceea ce am așteptat atât de multă vreme (patru, cinci ani sau poate mai mult). Tragerea a treia a fost legitimată acum, iar eu sunt sigur că știm cu toții ce este.

Acum, țineți minte! Niciodată nu va fi o imitație a acesteia pentru că nu poate fi imitată. Înțelegeți, nu poate fi! Există acum.”

Fratele Branham a spus că a avut loc.

„Voi ați văzut-o. Ați văzut-o în Colorado, cu tumoarea soției mele, cu veverițele. Ați văzut-o pentru că se poate identifica și știți ce este.”

„Am fost avertizat că în curând... Exact în acest timp, acum, a avut loc ca să-și poată identifica prezența printre voi. Vedeți, dar nu va fi folosită într-un fel măreț până când nu va începe să facă presiuni acest Conciliu.”

„...acum, a avut loc ca să-și poată identifica prezența printre voi.”

Este încă prezentă? Absolut, prieteni! Este încă prezentă dar nu va fi folosită într-un fel măreț. El nu a spus: „Nu va fi folosită.” Noi am văzut-o întâmplându-se ani de-a rândul cu Mireasa, în mijlocul ei, am văzut întâmplându-se ceva supranatural, din gura cuiva ieșea Ceva ce se potrivea perfect situației și se întâmpla întocmai.

Fratele Branham a spus că nu va fi folosită într-un fel măreț. Aceasta înseamnă că există ceva mai măreț decât ceea ce am văzut noi ani de-a rândul, ceva ce va veni. Tragerea a treia va fi folosită și va avea loc o mare manifestare. Ea este prezentă printre noi și va fi folosită într-un fel măreț.

„Și când va face aceasta... Penticostalii și așa mai departe, pot imita aproape orice

poate fi făcut. Dar când vine timpul, când va veni constrângerea, veți vedea manifestându-se în plinătatea puterii Sale, ceea ce ați văzut în parte.”

Ce va fi aceasta? Legitimarea celei de-a paisprezecea generații pe pământ. Legitimarea faptului că Hristos Se află într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, legitimarea faptului că lui Hristos i-a fost dată o Mireasă care s-a căsătorit cu El. Cu ce scop? Pentru ca El să Se poată înmulți din nou. Unde? În formarea chipului Miresei, în chipul Miresei. Ce este aceasta? Hristos arătându-Se din nou pe pământ în Trup și El face aceasta zi de zi, persoană cu persoană, Adevăr după Adevăr, descoperire după descoperire. El ne conduce chiar acum la acel punct, apoi se va întâmpla altceva.

În **„Descoperirea lui Isus Hristos”** din anul 1960, citim:

„Când se va întoarce Evanghelia la Evrei? Când se vor încheia zilele neamurilor, Evanghelia va fi pregătită să meargă la evrei. Oh, dacă aș putea să vă spun ceva ce este pe punctul să se întâmple chiar astăzi, chiar aici! Este pe punctul să se petreacă! Am înțeles aceasta din epocile bisericilor. Acest lucru mare este pe punctul să se petreacă, va trece în Apocalipsa 11 și îi va lua pe cei doi profeți, Ilie și Moise, care se vor întoarce înapoi pentru evrei. Noi suntem pregătiți pentru aceasta.

Suntem pregătiți pentru aceasta. Totul se așează în ordine, suntem gata. Mesajul neamurilor. Așa cum evreii au adus Mesajul la neamuri, neamurile vor duce Mesajul înapoi la evrei.”

Ce ne-au dat evreii? Vechiul Testament zidit prin profeți, pe măsură ce venea fiecare în ziua sa, de-a lungul liniei. Ce au zidit ei? Trupul lui Isus Hristos, de la picioare, la coapse, la șolduri și până unde? Până când totul a fost învăluit în Isus Hristos, plinătatea Cuvântului făcut trup. El a venit la evrei, la biserica ebraică, prin Maria. Dar apoi, a fost dat la neamuri. Ce s-a întâmplat după aceea? Sămânța aceea a căzut în pământ și a murit; apoi a început să crească înapoi, de-a lungul Noului Testament, de la picioare în sus, până când acum, totul va fi învăluit din nou în Piatra de încheiere sau în Căpetenie. Ce este aceasta? Tot Noul Testament făcut trup, pe pământ, în Mireasa lui Isus Hristos. Ce face Ea? Ceea ce a făcut El când a fost pe pământ. Ea va crede fiecare Cuvânt, va face numai ceea ce îi va arăta Tatăl și are gândul lui Hristos. Ea, ori Îl are pe „Așa vorbește Domnul”, ori va sta pe loc. Ea va fi manifestarea deplină a desăvârșirii lui Isus Hristos cu puterea și tăria de a

o susține.

Ce va urma? Ea va pleca, iar în timp ce va pleca, Îl va întâlni în văzduh pe Isus Hristos în trup fizic și va merge la Cina nunții din cer. Apoi, El va veni jos, ca Iosif la frații săi, iar ei Îl vor întreba: „De unde ai acele răni, acele cicatrice?” „Le-am primit în casa prietenilor Mei.”

Cu ce scop va veni El? Ca să Se descopere fraților Săi, la cei o sută patruzeci și patru de mii. Ce se va întâmpla? Așa cum S-a întors la neamuri, Evanghelia Se va întoarce înapoi la evrei, după ce neamurile o vor aduce la manifestare deplină.

Aș vrea să mergem în capitolul 4 din Cartea lui Rut.

Rut a fost o femeie dintre neamuri care a pierdut totul și s-a întors înapoi cu Naomi, Naomi fiind vechea biserică ebraică, iar Rut fiind biserica dintre neamuri. După ce s-a întors, Rut a lucrat pe câmp, iar Boaz, Răscumpărătorul înrudit a văzut-o și a primit-o.

Începând cu versetul 13, citim:

„Boaz a luat pe Rut, care i-a fost nevastă, și el a intrat la ea. Domnul a făcut-o să zămislească și ea a născut un fiu.

Femeile au zis Naomei: „Binecuvântat să fie Domnul, care nu te-a lăsat lipsită azi de un bărbat cu drept de răscumpărare și al cărui nume va fi lăudat în Israel!

Copilul acesta îți va înviora sufletul și va fi sprijinul bătrâneților tale, căci l-a născut noră-ta, care te iubește și care face pentru tine mai mult decât șapte fii.” (v. 13-15).

Boaz a luat-o pe Rut. Hristos a luat Biserica dintre neamuri. Ea a fost soția sa, iar el a intrat la ea și Domnul a făcut-o să zămislească un fiu. Aceasta este ultima dată când auzim despre Rut în această carte. Acel fiu s-a întors înapoi la Naomi. Care fiu? Cel pe care l-a născut Rut. Care a fost scopul nașterii unui fiu de către Rut? Fiul pe care l-a născut Rut a fost pentru Naomi. A paisprezecea generație a lui Hristos, pe care o va zămisli această Biserică, este pentru evrei.

„Femeile au zis Naomei: „Binecuvântat să fie Domnul, care nu te-a lăsat lipsită azi de un bărbat cu drept de răscumpărare și al cărui nume va fi lăudat în Israel!

Copilul acesta îți va înviora sufletul și va fi sprijinul bătrâneților tale, căci l-a născut noră-ta, care te iubește și care face pentru tine mai mult decât șapte fii."

Timp de șapte epoci, ea a fost fără un Răscumpărător, fără un Fiu, „dar acum, această fiică ti-a dat Ceva ce este mai bun decât șapte fii pe care ai fi putut să-i ai."

„Naomi a luat copilul, l-a ținut în brațe și a văzut de el.

Vecinele i-au pus nume, zicând: „Un fiu s-a născut Naomei!” Și l-au numit Obed. Acesta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David."

Aceasta este Cartea Neamului lui Isus Hristos.

De la Babilon la Hristos sunt paisprezece generații. Hristos trebuie să se întoarcă înapoi și să Se descopere fraților Săi, dar va exista o manifestare a celei de-a paisprezecea generații pe acest pământ, iar aceasta va veni prin Mireasă, pentru că Lui I s-a dat o Mireasă ca să Se înmulțească din nou.

„Cine Îi va face cunoscut Neamul, pentru că El a fost șters de pe pământul celor vii?"

Ce înseamnă aceasta? Cine va face cunoscut Neamul Său? El nu a avut timp să Se căsătorească și să aibă urmași. Cine face cunoscut un neam, o generație? Copiii noștri. Cine va face cunoscut Neamul Său, Generația Sa, pentru că El a fost șters de pe pământul celor vii?

O, va exista o Mireasă care se va uni cu El, iar Ea va zămisli Generația care va face cunoscut Neamul Său, care va încheia Cartea lui Hristos, iar atunci, totul se va întoarce înapoi la Naomi și va fi un Restituitor al vieții sale.

Fratele Branham a spus următoarele în „**Epoca Bisericii Pergam**” din Cartea Epocilor Bisericii:

„Mădularele Miresei Fecioare Îl vor iubi și vor avea Potențialul Său pentru că El este inima lor și toată Puterea îi aparține Lui. Ei Îi vor fi supuși așa cum mădularele trupurilor noastre sunt supuse inimilor noastre.

Observați armonia dintre Tată și Fiu. Isus nu a făcut niciodată nimic până când nu l-a fost arătat mai întâi de Tatăl. Ioan 5.19. Această armonie va exista acum între

Mire și Mireasa Sa. El îi va arăta Cuvântul Vieții și Ea Îl va primi și nu se va îndoii niciodată de El. Așadar, nimic nu-i poate face rău, nici măcar moartea, pentru că dacă este semănată sămânța, apa o face să crească din nou. Acesta este secretul. Cuvântul este în Mireasă (așa cum a fost în Maria)."

Acesta este secretul. Acel Cuvânt S-a făcut trup. Unde S-a făcut trup mai întâi? În pântecul Mariei. A fost o venire tainică, El a venit în taină. Îngerul a venit și i-a spus la Maria ce se va întâmpla, iar ea a zămislit, dar în pântecul Mariei era o taină. Care era aceea? Cuvântul. Taina era manifestarea, arătarea pentru acea zi, și ea a trebuit s-o poarte până la timpul rânduit. Iar când acesta a sosit, ea a trebuit să dea naștere Tainei. Maria n-a putut s-o ascundă mult timp pentru că a început să-i schimbe viața. Aceasta este taina acestei lucrări: Cuvântul este în Mireasă, așa cum a fost în Maria. Când Cuvântul a venit la Maria a fost o Taină, dar pe măsură ce a trecut timpul, ea nu a mai putut ascunde secretul, iar oamenii au început să se întrebe cu privire la schimbarea din viața ei. Ea nu intrase în contact cu o biserică falsă sau cu un sistem fals.

„Oare ce s-a întâmplat cu ea pentru că nu se mai uită la televizor, a renunțat la cutare și cutare lucruri? A avut o aventură! A făcut ceva rău!” De ce spuneau aceasta? Ea nu putea ascunde schimbarea pe care o făcea Cuvântul în viața ei: îi schimba viața, îi schimba dorințele, ceea ce purta, locurile în care putea merge, schimba totul. Dar desigur, restul lumii se îndoia de povestea ei; oamenii nu credeau ceea ce spunea ea, nu credeau că ceea ce vedeau era ceea ce spunea ea că este, așa că ziceau: „Nu este adevărat! Este o minciună, a curvit cu duhuri rele! Este altcineva decât Soțul ei!” Dar ea spunea adevărul.

Apoi, a venit timpul când ceea ce era în ea a trebuit să iasă la suprafață: El a fost născut, dar pentru că era Copil, ei continuau să se îndoiască de cele petrecute. S-au petrecut lucruri ciudate: îngerii au cântat în auzul păstorilor, înțelepții au venit să-i aducă daruri. Tot timpul au avut loc lucruri ciudate: la vârsta de doisprezece ani, El a început să aibă dezbateri cu fariseii și saducheii. Pe tot parcursul vieții Sale s-au petrecut lucruri ciudate. Dar în cele din urmă, a sosit un timp în care ceea ce fusese o Taină a început să Se arate lumii, pentru că Isus Hristos urma să intre în slujba Sa.

Care Isus Hristos? Cel care venise în taină în pântecul Mariei, a fost zămislit de Mireasă.

Apoi, a sosit un timp în care El a ajuns la nunta din Cana Galilei. Maria voia cu disperare să fie legitimată. Ea știa că era adevărat, dar toți ceilalți se îndoiau de ea.

Ea zicea: „Ce spuneți despre păstori?”

„Oh, ei nu sunt decât niște păstori!”

„Ce spuneți despre magi?”

„Recunoaștem că a fost ceva ciudat, dar s-a petrecut o singură dată, după care au plecat!”

„Dar când El a vorbit cu fariseii și saducheii?”

„A fost ceva ciudat, dar tot nu este ceea ce spui tu că este!”

Dar a venit un timp în care Cuvântul pe care ea L-a purtat, pe care L-a născut, pe care L-a hrănit, S-a manifestat, iar noi nu putem s-o învinuim pe Maria pentru că încerca să împingă puțin lucrurile. Nu putem învinui Mireasa pentru că încearcă să împingă puțin lucrurile, deoarece ea știe că este Adevărul, știe că Acesta este Hristos, știe că are Putere deplină, știe că va ajunge la manifestarea deplină, că mădularele lipsă vor crește, ochii orbilor vor fi deschiși și se vor întâmpla toate aceste lucruri mărețe.

Puterea deplină cu Potențialul deplin este aici, iar noi Îl avem. Maria a știut aceasta, iar Mireasa a vestit aceasta. Maria a spus-o, dar a fost respinsă ani de-a rândul, dar în sfârșit se apropia timpul manifestării. Ea a ajuns la nuntă, iar acolo s-a apropiat de Fiul ei și I-a zis: „Fiule, nu mai au vin!” Ea știa ce putea face El; în inima ei nu exista nici o urmă de îndoială cu privire la aceasta. De ce? Poate că a făcut aceste lucruri în taină, acasă. Dar ea nu I-a cerut să facă ceva, ci doar I-a spus: „Nu mai au vin!” Ea a mai fost vindecată înainte, a văzut situația ei schimbându-se și a văzut cum rugăciunea ei a primit răspuns în nenumărate rânduri, a văzut de nenumărate ori manifestarea Cuvântului în viața ei, dar indiferent de câte ori s-au întâmplat aceste lucruri în taină, lumea nu o credea.

Ea a dat naștere celei de-a treisprezecea generații.

Deci, ea I-a spus: „Nu mai au vin”, dar El i-a răspuns:

„Femeie, încă nu Mi-a sosit ceasul!”

Vedeți? Ea s-a dus și a forțat lucrurile deoarece știa ce putea să facă El. Ea a văzut înfăptuindu-se ceva și dorea să știe și lumea ce putea face El. Ea voia ca lumea să știe: „Acesta este Adevărul; Acesta este Mântuitorul; aceasta este mântuirea, aceasta este ceea ce i-a fost făgăduit lui Avraam. El este aici!” Apoi, s-a dus la slujitori și le-a spus: „Să faceți orice vă va spune!”

Ea a avut atât de multă încredere în El, încât a lăsat totul în seama Sa, iar El le-a zis: „Mergeți și umpleți vasele cu apă!” Ei au făcut aceasta, apoi au întrebat: „Ce să facem în continuare?”

„Nimic, doar mergeți și beți!”

Ce a fost aceasta, prieteni? Ce a făcut ea a fost o venire tainică.

Venirea lui din ziua de azi a fost o taină. Care este taina? El vine în chipul Miresei. El vine în chip de Mireasă, în trup. În care trup? În trupul meu și al vostru. Dar după ce El a venit la noi, lucrurile cu privire la viața noastră au început să se schimbe. Vedeți, când primiți Sămânța lui Hristos, voi nu mai puteți rămâne la fel, nu vă mai puteți amesteca cu lumea. Nu vă mai puteți amesteca cu prietenii de la serviciu, așa cum o făceați înainte, pentru că niciodată nu veți mai putea fi cum ați fost. Maria nu a mai fost ca înainte.

Veți avea un fel de viață diferit, vă veți îmbrăca diferit; totul se va schimba în viața voastră, iar voi nu veți mai putea ascunde schimbarea, nu vă veți mai putea amesteca în mulțime.

Apoi, ea a născut, iar Cel pe care L-a născut, a adus la suprafață tot felul de manifestări, în taină; din când în când, ea putea vedea câte o manifestare, dar trebuie să vină un timp în care să intre în manifestarea deplină.

El a spus: „Încă nu Mi-a sosit ceasul”, ceea ce înseamnă că El avea un ceas în care să Se arate, un timp în care acel Dar avea să Se arate lumii.

Poate că acesta nu este încă ceasul Său, dar există un ceas în care Ceea ce v-a schimbat viața, cu care ați fost însărcinați, Ceea ce veți zămisli, lucrurile pentru care ați fost batjocoriți, pe care le-ați purtat în jur, pe care le-ați hrănit și asupra cărora ați vegheat, există un ceas în care veți vedea legitimarea a tot ceea ce ați spus că este nimic altceva decât Adevărul.

Există un timp în care, așa cum am găsit în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, El va ridica Mireasa, o va prezenta și va pleca cu Ea, iar când va avea loc acea manifestare, va fi prea târziu ca cineva să-și schimbe părerea cu privire la dorința de a urca în Arcă sau nu. Nu așteptați să dovediți cuiva ceva, ci vestiți-le Cuvântul astăzi! Spuneți-le Adevărul astăzi, împărtășiți cu ei Ceea ce nu este nimic altceva decât Adevărul. Nu așteptați timpul acela pentru că atunci când veți putea dovedi, va fi prea târziu pentru ei.

Maria a crezut și a mărturisit înainte ca să poată dovedi, iar noi trebuie să facem la fel. Când va veni la suprafață acea manifestare, va exista o legitimare, o lucrare scurtă, va avea loc schimbarea trupului, iar atunci Spărtura este încheiată.

Când a fost stârpit El? La mijlocul celei de-a șaptezecă săptămână a lui Daniel. El a fost stârpit după trei ani și jumătate. Dar cine avea să facă cunoscut Neamul Său pentru că El a fost șters de pe pământul celor vii? Există un timp, ultimii trei ani și jumătate pentru evrei și așa cum evreii au adus Cuvântul la neamuri, neamurile vor duce Mesajul înapoi la evrei. După ce se va ajunge la manifestarea deplină, Mireasa va pleca, iar El va veni jos. Atunci, ei Îl vor întreba: „*De unde ai aceste răni?*”, iar El le va răspunde: „*În casa celor ce Mă iubesc le-am primit.*” Atunci, El îi va chema pe cei o sută patruzeci și patru de mii.

Ce s-a întâmplat în Spărtură (în Interval), după ce El a fost șters? Am avut Epocile Bisericilor. Dar la sfârșitul epocilor bisericilor, se ridică a paisprezecea generație, de la Babilon la Hristos. La care Hristos? La Doamna Isus Hristos.

Când Domnul și Doamna Se unesc din nou, va veni la suprafață a paisprezecea generație. Atunci, Cartea, Cartea Noului Testament este completă, întregă, iar El Se va întoarce la evrei.

Ar trebui să fim un popor foarte fericit și să avem aceleași așteptări pe care le-a avut Maria. Data viitoare când se va întâmpla ceva și nu veți avea destui bani (nu există destul vin), mergeți la El și spuneți: „Doamne, nu am destui bani să plătesc facturile.”

Trebuie să umplu o găleată cu apă? Ce trebuie să fac pentru ca Tu să Te poți manifesta prin mine?

Trebuie să existe o așteptare în Mireasă!

Maria știa că El a ajuns la maturitate. El era un adult atunci, nu mai era copil, iar ea știa că trebuie să existe un timp în care va primi o legitimare și dorea ca timpul acela să fie atunci.

Nu știu voi, dar eu sunt ca și Maria: Doresc ca acesta să fie timpul, vreau să fie acum, astăzi.

Doamne, arată-Te cu putere și legitimează Cuvântul Tău. Ar trebui să așteptăm aceasta în fiecare clipă. Ar trebui să atragem înăuntru cât de mulți oameni putem, să-i aducem în Arcă înainte de a se închide ușa. Ar putea fi închisă, eu nu știu. Există un timp în care se va închide. El nu a spus că noi vom ști dacă este închisă sau nu, dar este un timp în care ușa se va închide, iar ei vor continua să predice. Noi nu știm dacă ușa mai este deschisă, dar adevărul este că se va închide, iar când se închide nu mai există șansă.

Eu spun: „Doamne, ajută-mă să împărtășesc Adevărul. Ajută-mă s-o pot face pentru că Germenul trebuie să vină în Trup.” Eu fac parte din Trup și am Mesajul, am Germenul Vieții, așa că Te rog să-mi ajuți să-L împărtășesc, dă-mi această șansă, deschide uși și ajută-mă să seamăn Sămânță în fiecare zi, pentru că există un singur loc în care putem obține Germenul, iar acesta este în Trup. În care Trup? În Trupul lui Hristos. Și există un singur lucru care este Germenul, iar Acesta este Cuvântul pentru ziua noastră.

Dumnezeu să ne ajute.

*„Acesta este secretul. **Cuvântul este în Mireasă** Așa cum a fost în Maria). Mireasa are gândul lui Hristos pentru că Ea știe ce dorește să se înfăptuiască cu Cuvântul.”*

Fratele Branham tocmai ne-a spus aceasta într-un citat anterior. El a întrebat: *„Care este gândul Său? Voia Sa. Care este voia Sa? Cuvântul Său.”* Nu mergeți undeva ca să încercați să obțineți Cuvântul lui Hristos. Dacă vreți să cunoașteți gândul lui Hristos, săpați în Mesaj! Hrăniți-vă cu acest Cuvânt! Ce este acesta? Este Gândul Său, Cuvântul Său, voia Sa pentru ziua de azi. Cum trebuie să mă îmbrac? Răspunsul este în Mesaj. Cum trebuie să-mi conduc familia? Răspunsul se află în Mesaj. Cum trebuie să depun mărturie? Răspunsul este în Mesaj. Cum trebuie să trăiesc? Răspunsul este în Mesaj. Nouă ni s-a dat Gândul Său, iar Ea are gândul Lui pentru că are Mesajul.

„Ea înfăptuiește porunca Cuvântului în Numele Său pentru că Îl are pe „Așa vorbește Domnul!” Atunci, Cuvântul este adus la Viață de către Duh și vine la împlinire. Asemenea unei semințe care este semănată și udată, ajunge la seceriș deplin, servind scopului Său.

Cei care fac parte din Mireasă, fac numai voia Sa. Nimeni nu-i poate determina să facă altfel pentru că ei ori Îl au pe „Așa vorbește Domnul”, ori stau pe loc. Ei știu că Cel ce face lucrurile trebuie să fie Dumnezeu în ei, împlinind propriul Său Cuvânt. El nu Și-a încheiat toată lucrarea în timp ce Se afla în slujba Sa pământească, de aceea, acum El lucrează în și prin Mireasă.”

Ați înțeles aceasta? El nu a încheiat. De ce? Pentru că venirea lui Isus a fost numărul treisprezece. El nu Și-a încheiat lucrarea în călătoria Sa pământească pentru că de la Babilon la Hristos trebuie să existe paisprezece generații.

„Ei știu că Cel care face lucrările, trebuie să fie Dumnezeu în ei împlinind propriul Său Cuvânt. El nu Și-a încheiat toată lucrarea în timp ce Se afla în slujba pământească...”

Înseamnă aceasta că acum El lucrează în și prin denominațiuni: biserica pentecostală sau prin prietenii noștri din biserica baptistă? El nu lucrează acolo! Să nu trimiteți pe nimeni acolo, să nu-i lăsați acolo și să nu le spuneți că vor fi bine.

*„Ea știe aceasta, pentru că atunci nu sosise încă timpul ca El să facă anumite lucrări pe care trebuie să le facă acum. **Dar acum, El va împlini prin Mireasă lucrarea pe care a lăsat-o pentru acest timp.**”*

Care timp? Timpul când Se va întoarce înapoi, pentru că El a fost șters. Cine va face cunoscut Neamul Său? El trebuie să vină înapoi ca să facă cunoscut Neamul Său. De ce? Pentru că a treisprezecea și a paisprezecea generație sunt Hristos, Soțul și Soția uniți ca să dea naștere la a paisprezecea generație.

El Se va întoarce ca să-Și adune împreună Mireasa aleasă, să le schimbe trupurile și să-i ducă Acasă. Apoi, Se va întoarce la Naomi pentru că El a devenit un Restituitor al vieții sale.

Prieteni, puteți vedea ziua în care ne aflăm? Este limpede ca și cristalul? Noi nu așteptăm o altă zi, suntem în ea. Noi am trecut de epocile bisericilor de denominațiuni și suntem în timpul Miresei, al Seminței, al Cuvântului, este Isus

Hristos în chipul Miresei Sale, desăvârșind ceea ce nu a încheiat în slujba Sa pământească. El o va face acum, în și prin Mireasă. Nădăjduiesc că atunci când El spune că va încheia această lucrare în și prin Mireasă, voi nu vă veți gândi acolo și dincolo, ci veți spune: „Este chiar aici!”

Iată un vas care este doritor. Iată-mă aici. Sunt un vas plin cu apă, prefă-mă în vin. Amin! Sunt un vas pe care îl poți folosi, m-ai cumpărat cu Sângele Tău, m-ai cumpărat în răscumpărare, iar acum sunt aici. M-ai curățat cu Cuvântul Tău și m-ai umplut cu Duhul Tău. Folosește-mă pentru arătarea Ta în ziua de azi.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, prieteni. Aceasta este ziua în care doresc să trăiesc. Nu-mi doresc să fi trăit în altă epocă, ci doresc să fiu chiar aici și chiar acum. Nu a existat nici o epocă de aur, aceasta este epoca de aur. Acesta este timpul în care va avea loc o manifestare deplină a lui Isus Hristos, dar nu într-un singur Copil desăvârșit născut cu un sânge nepângărit, nehibridat, ci acum prin Puterea Vieții care S-a aflat în acel Sânge, El poate veni jos și să spele un Trup de credincioși, astfel încât să poată trăi Viața Sa în voi și în mine. El a dovedit-o prin snopul legănat, iar acum va veni și o va legitima în timpul secerișului, la secerișul deplin al Miresei. Nu aș pierde aceasta pentru nimic în lume. Acesta este locul în care doresc să fiu și acesta este timpul în care doresc să fiu în viață. Doresc să stau aici ca un vad de piatră, plin cu apa Cuvântului și să spun: „Nu mai este vin!” Lumea nu mai are vin. Nu dorești să mă prefaci pe mine? Descoperirea, bucuria descoperirii.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu este bun, prieteni!

Nu generația care a părăsit Egiptul a intrat în țara făgăduită, ci generația care s-a născut. Dumnezeu a vrut să-i scoată din Egipt și să-i aducă la acel munte pentru că voia să Se căsătorească cu ei, dar ei L-au refuzat. S-a ridicat însă o altă generație pentru că țara în care îi chema El trebuia să se cheme „țara Biula”. „Biula” înseamnă „căsătorită”, o țară căsătorită cu poporul. Astăzi, El ne duce pe noi în Țara Biula, în Țara care va fi căsătorită. Domnul și Doamna Isus Hristos uniți. Lui Adam i s-a dat o mireasă ca să se înmulțească, iar celui de-al doilea Adam i s-a dat o Mireasă cu același scop. De ce sunteți voi aici? Ca să reproduceți acea Viață. El o face zi de zi. „Iată-mă, Doamne! Folosește-mă! Uplete acest vas cu apă și prefă-l în vin. Mă poți folosi pe mine, poți face orice. **Amin.**